

OPINIA PUBLICĂ ROMÂNĂ

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

pentru Sibiui pe un an 7.00 lei S. 50 c. 2 luni 1 d. 75 c.
pentru străinătate pe un an 8.00 lei S. 6 luni 4 d. 5 luni 2 d.
pentru străinătate pe un an 12.00 lei S. 6 luni 6 d. 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni la adresa la:
Administrația tipografică arhidiecezanei Sibiui, strada Mălăroșilor nr. 17.
Correspondențele sînt a adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Mălăroșilor Nr. 17.
Episcopia infuzărilor se redact. — Articuli republicăți în se săptămăna.

INSERȚIUNILE

Pentru edită 7 cr. — de peste ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. răsădit cu ilustrațiune generală — și timbre de 50 c. pentru
toate care publică.

Revista politică.

Sibiui, 11 August.

Să ne spună acum cineva, ca am exagerat, când în revista noastră din urmă am pus în perspectivă „rebotul daco-român” — în organelo jidano-maghiare! Abia se epedase numărul ultim al „Telegrafului român”, și căcă ne veni „Pester Lloyd” cu nono „declarațiuni de rășoină”, făcute României și la tot ce e român. Și de astă dată vătural neaptescal presă „patriotică” urmează obiceiul său vechiu, când are cugete rele de agresiune: în foia de seră căto un *entrefit* de la o mină „competentă” despre o faptă teribilă și de sigur adeverată, ce s'a comis în contra patriei maghiare — și apoi în foia de dimineață o filipică, ba nu, un bramarbas viteșec, admitîndu-se altcum puțința, că „fapta teribilă” din foia de seră se nu fie realitate. Numai seră o exemplifica procederea această nedreabă și ridiculă punem aici respectivul comunicat din parte competentă, precum îl găsim în foia de seră a lui „Pester Lloyd” d'at 16 August:

De cerea a urmat raportul oficial, că pe teritoriul comitatului „Háromszék” s'a întâmplat o încălcare a graniței, guvernul a gurea a recerect pe cale telegrafică avut pe ministerul oman de externe, că și pe le instituția austro-ungarească din Bucuresci, și pe convocă pe guvernul regel român, să împedă pedea această încălcare de graniță. În urma acestei provereți legeașina din Bucuresci a avisat prin telegraf, că ministrul de rășoină a dispus fără întârziere. Cu toate aceste guvernul ungureș vrea, că se se constate de o comisie mixtă faptul această încălcări arbitrar de graniță, și se se restituie *status quo* pe temelul convențiunii comune existente. Oamenii rezultatului cercetării se vor face fără amănare dispoziție necesse pentru observarea intereselor firei.

Intre fanfanonarea foaii de dimineață, pe cari ne scărăbim a le mai reproduce, aflăm apoi, că „vagabundii valacnici se vor fi retras alt-

cum drăș...” Mai mult, în numărul de ieri al „Lloydui” găsim ară un *entrefit* după „Pesti Napló” de ce prinusul acela „că între ministerul de interne și între guvernul român s'a efectuat în afacerea această o convenție. Au se trimită adecă amîndouă statele câte trei reprezentanți și această comite va cerceta la fața locului, în ce ar consista încălcarea respectivă de graniță și dacă în de obște s'a întâmplat una ca aceea.”

Va să dăcă tot aceeași tactică: Deși „scirea lui „Ellenzok” cu emisior poate fi inecată”, totuși România e vinovată — deși e întrebarea „dacă în deobște încălcarea respectivă de graniță s'a întâmplat”, totuși România e vinovată. Să se restignească! Să se restignească! Noi însă la rîndul nostru întrebăm pe „agitatori” și „conspiratori” jidano-maghiari: „Au doară Iuda cel fără de lege nu mai vrea să înteleagă?”

Dar cum se întelegă această chiar un ministru al Ungariei, și încă ministrul culetor și al instrucțiunii n'avea să știe de existența naționalităților nemaghiare? „Nu vreau să maghiarizez pe nimeni cu forță din spun verbe, căci ar fi o sibișionie a nu o spune, căci un ministru în Ungaria poate fi numai maghiar; aspirațiunile la un stat poliglot sînt o absurditate politică, cu care trebescose făcut proces scurt.”

Însă îl înfrunt și o povinir: *dui ni-o spune!* Dacă nu se reamăna alta decât a-și crede, decât nu cum-va ne vom mîngăia cu aceea, că bînd-va țelu ministru într-o ureșoșoarea existenței de vre-o cîteva milioane de nemaghiari în Ungaria va fi doar dictată de cătră realitatea împregiurătoare.

Estimarea orientătal se va dezvoltă

înțelesul, încât îl înfrunt și toți cei de o părere cu d-șea se vor simți la timpul se mai mult ca desiluzionați. Se îngreșeie puterile mari de aceasta. În Rusia se simt deja unele mișcări în privirea această.

Mărica nu, că ei i place. Crânciște încă nu se împotriva tare; ba mai pe urmă s'a pus ca o gura pe Simeon, că e dascăl și e negreț și ori cum o am învătă. — Splată se miie mîna, și gîna Simeon.

Și s'a făcut ospătul. Și ce mai ospăt! „Mi adne aminte, că erau popi și toți frunțași satului acolo; mîncărea și beutura e la o masă domnească și veselie ca la ospet de împărat. Ce mai era atunci în casa lui Simeon nu a mai fi stăner în luma, ba doară la pomana lui.

La început mergea treaba bine cu dascălul, că începuse a se lăsa de năvărurile rele și s'a fost ficut un cântec. Nu l'mai vedea beat și strănăgău se biră pentru luma asta; mi mergea în biră pentru luma asta; și stătea de secolă cu nădejde.

În Simeon Crâncișul rîdea inima de bucurie și dăca: Doamne ajută, că în tine mi e nădejdea de bine.

Dar vorba această: lupul își lasă pîrlul dar năvural nu.

„Novoje Wremca” (vremea nonă) aduce scirea, că în ziua, când se va sfîrși nouă bucuria a Mănturitorului din Moscova, se va ține acolo un conciliul ortodox. La acest conciliu se vor invita și preoții catolici din toate țările locuite de Slavi. Membrii conciliului vor fi prelungă clerului rusesc și bulgar, și patriarhii din Ierusalim și Antiochia. Scopul conciliului e regularea raporturilor personale clerului, înblăndirea legilor matrimoniale ortodoxe pentru preoți, cassarea celibatului la clerul catolic, intră căt aceasta va adera la conciliu. Acest conciliu urmăresce cum se vede scopul, de a întinde stăpînirea și spirituală a țarului papă și asupra Slavilor nerusesci.

Diarele rusesci și unele berlineze din cele bibe informate asupra afacerilor rusesci, se ocupă din nou cu estimeșta strămutări reedintei țarului dela Petersburg la Moscova.

Ideea această s'a născut mai înainte, cum scrie „Kreuzzeitung”, în capul lui Alexandru III, care a supus o consilierilor săi spre dezbateri. Țarul nu șar mai simți sigur în Petersburg. Poporul în mare parte străină, i șar pără pe rea cea. Orașul lui Petru cel mare nu șar bucura de atăta simpatie la masele populare rusece, cum se bucură bîtrăna Moscova e fanlicele ei tradiții. În sfîrșit actuala capitală ar fi prea abătută de imperiu.

„Aceste sînt consideratiunile, cari au motivat proiectul lui Alexandru III. Călătoria întreprinsă de țarul la Moscova n'a avut alt scop, decât a se încredința de diasticalității acestei capitale de odinioară, și de iubire poporului, în siml căruia e mai tare înrădăcint țarismul.

Impresionile culuse în acest drum, ar învînșia. Ridicarea Petersburgului din onoarea de capitală numai este dar decât o costime de timp.

Prea germăna crede, că această strămutare va exercita o mare înfrurire atât asupra poliției interne, cât și esterne a imperiului rusesc.

Abia a trecut seceera și dascălul meu era s'a dat după ploșcă, și precum un avea secolă nu venia cu țilele această și apoi când venia era tinno și străntos parcă a amutat că niși după el.

Când îl vedea Mărica așa izbucnea în plînsete și plîngea ca un copil; și alerga la părinți, se'i ajute, dar cum puteau, se'i ajute.

Crânciște se gândia, să meargă la popa, era Simeon elătina numai din cap și dăca:

— Așa-î cănd ascultă gâina de pui.

Și din în și din era mai rău; las, că dascălul nu se treșia cu țilele las, că avea datorii căt ajungea ca lupul lui, dar nici nu gîndia la secolă.

N'a trecut mult vreme până s'a împlinit ține părintelui Neța. Într-o dimineață s'a pomenit Mărica cu porunca se iasă din secolă, că este dascăl nu în sat. — Și deii Mărica, „și-a dus la bîtrăni frumșel tot ce adusese bărbatului. Ultimelele de dascăl tocmai abia atunci a venit,

România adeverătină nu o doarme. Dar atăta direcția activității sale. O telegramă din London d'at 17 August ne comunică următoarele: Ambasadorul Român a subterugat guvernul englez petițiunea Românilor din Epir și Tesalia cu observarea, că România ca proteoarea naturală a Cuvioacilor recomandă petițiunea acestora la apărarea cabinetului englez.

Correspondenții din Bucuresci al diatrului rusesc „Porjados” descrie interlochiunea, ce a avut o cu bulgarul Karavelov, care este interesată din punctul de vedere, că pune în evidență intențiunile prealabile ale opozițiunii bulgare.

„Datoria noastră, a reprezentanților țarului bulgar, ține Karavelov, este a aștepta cum vreo opt sau două luni, până când guvernul va fi cheltuit milioanele existănde.

Prădăndu-se atăția bani pentru alegeri, comisari, pentru operația trupelor spre organizațiunea alegerilor libere etc, sumele ce mai rămîn se vor sfârși în curînd; va fi de trebuință, a se împune nouă dări, și această ne va fi călul de bătăie.

„Poporul lesne credințat gîndesc că dările sînt stersa pe septe ani; însă guvernul va avea necesitate de a le încassa, ba încă a le mări.

„Eu cunosc Bulgaria; de acest provă ceea ce guvernul nu a considerat. Partidul meu va aștepta cu paciență. Eu voi rămăni în Bulgaria, pe ai cărei diplomați cu influență am asigurat în privința temerei despre o agitație a partidului nostru.”

Din darea de samă a ministrului Trețor.

Ministrul de culte și instrucțiune publică al Ungariei Trețor a ținut la 14 cur. în Zala Eger arog în cercul cu de alegeri un discurs, din care estrogem următoarele pasage:

Ministrul constată la început, că fiind membru în cabinet împărțese pe d-șin program guvernului.

când dascălul cel nou se muta în secolă.

Acuma era seama.

Nu avea Simeon Crâncișul destule gînduri și necazuri, ci i au mai venit pe cap și fata cu ginerele.

Dar nu a seșat dascălul la Simeon, că a făcut de rînd popa Neța — Dîmnedd se'i ierte, că era om tare bun și milos, deși cătrănu vrășmășii împotriva lui, — se se dăcă dascălul într-un sat, cămă seșecă.

Cu jule s'a desprărit Mărica de ai lor și de satul ei și s'a dus cale de o di și jumătate până la loc.

Și bîtrănul Simeon în loc să sibă sprigin a remas singur.

Doamne ce păcat mare e, când nu ascuți un păcîrîni!

Cu necazuri de acesta s'a luptat Simeon Crâncișul în lume.

Acum nu-i e tocmai greu, că i-au crescut băteii și'i nicee băteii bunii ascultători nu ca alții bărghișii.

Dar acum e rău de alta. Este un titor rău, care umblă cu Simeon ca o mî slugă și la tot cealalt și bagă de vină; că de ce nu mu-

FOIȚA.

Simeon Crâncișul. *)

(încheiere).

Și dintruna într'alta, a fost apa de bine, că dascălul a peșit pe Mărica.

Trudăta s'a Simeon Crâncișul, se'i bage fetei mințile în cap, dar ori viorbia la un părete, ori Mărieșchi.

— Nu! vești tu căt e de prăpădit, dăca Simeon, că toată țina umblă beat și nici capul nu doare de secolă. Din plata ce sepeță el dela secolă, se nu și poată face un tol de abia se nu ține și umbli străntos, de abia se țin peticele pe ea; și mai mare rugănea pe sat. — Și apoi ce vine, așii, mîne o se va în catrafusele de aici, după cum am aușit vorbind pe părintele Neța; atunci se veniti pe capul meu. — Ei fătă! mult îți mai trebuie până la cîmînt.

*) Oprat cînt în societatea academică „România Juea” din Viena.

D-voastră, conținând ministrul, veți crede, că e un lucru paradox, când dă, că e un lucru dorit, ca pentru ministrul de culte și instrucție să se facă legi cât mai puține și mai scumpe. Ministrul de culte și instrucție trebuie înțeles să creeze, organizeze și administreze. Cea mai însemnată lege pentru dăruire e legea bugetară, după-i numai bani ce să lărgescă și devaloare institutele existente și se înființeze altele noue — el nu se va sustrage dela controlă și va să se-și procure și puterile de lipsă. Instrucțiunea publică nu e o procedură procedurală, în care toate trebuie fixate, instrucțiunile trebuie să se lase timp pentru dezvoltare și spațiu pentru viață, o lege nu se poate modifica în ficare-are, chiar și dacă s'ar constata după o jumătate de an, că cutare paragraf sau cutare detalii nu mai corespund.

Dintre cele cinci legi despre instrucțiune ministrul atinge legea despre instrucțiunea în limba maghiară.

Crearea acestei legi, după ministrul, nu este întâmplătoare. Într-un timp, unii au vedut într-oare ce aspirare, o tiranie, din partea naționalităților și sau proiectat consecvențe fuste. Dar proiectele nu s'au împlinit. Invățătorii cari nu știu ungurește învață limba maghiară și copiii cari umblă la școala încă o învață și o vor învața din an în an în măsură mai mare și părinții lor se vor bucura, că copiii prieten și vorbesc ungurește și la școlile populare trebuie să se învețe limba maghiară cum se învață cea germană în gimnaziu și în școlile reale cu toate că până acum nu s'au învețat cu succes mulțimetror. Pentru a obține rezultate mai mari în viitor, vom recurge la mijloacele mai energice. Cine me cunoaște cătuși decât din viața mea de mai înainte știu, că eu nu sînt sovinit și după firea mea mi se pare să fiu un mare adversar al despotismului și al abuzurilor și al ceanasta trebuie să se facă proces scurt.

După ce atinge mai multe obiecte de mai puțin interes ministrul ne dă o deslușire cu privire la legea despre școlile de mijloc.

Proiectul de lege despre școlile de mijloc se va subterne de nouo dieței și trebuie să i se pună capăt comediilor ce se joacă cu acest proiect de

carește bine luminiile, că de ce umbli în biserică străbii și tupește ca un urs. El n'are grăbi, că Simeon e numai un om ocheii, că e slab și beătrânt lungă sfîntat. Alu!

Adeca vorbesc: „omul bătîrîn numai de moarte e bun.“

Paremi-se că într-o zi i-a pune titolului cheia pe masă și demeride-se în biserică, că largă e. Deunejile l'am audît dicînd: ori ori el și Simeon nu prea vorbesc în vînt ca alți oameni. Și nici nu e mai nimic crănicuț. Și crănicuț o mai rîu a cuna decât o slugă. Și apoi, alu!; acum s'ar aridica o samă de fecio-rași cu carte; aceștia se tin învațății și acuz, acuz, bagă vină omului bătîrîn.

Dar fie, că cine știe pe Simeon Crănicuț de mai înainte și știu cum a slujit o biserică domnului din satul meu stătuți are de dile nu poate da rîu de el nici că e negru sub unghie...

Doamne! eu mă gîndesc de multe ori la vremile cele vechi și mă gîndesc, că nu știu așa e sau mi se

văi încoace. Sau ne pronunțăm că nu vom să reformăm școlile mele și se regulăm afaceres gimnaziile și școlile reale pe calea legii — și într'un asemenea caz guvernul va căuta altele și și mijloace pentru a delidare școlile existente, — sau că diata vala în desbater proiectul și va crea legea.

Din cele ce am dîc despre instrucțiunea superioară, vîd rog să nu deduceți că voi păși în instrucțiunea populară. Nu voi face aceasta, pentru cătunose depina însemnată a instrucțiunii populare nu numai din punct de vedere cultural ci și național și politic. Eu fac toate căle sa nu pot face între marginele bugetului meu pentru a ameliora situațiunea și scoar-tea invățătorilor. Dorec un deosebire sporirea școlilor de stat și a institutelor pentru scutirea copiilor mici. Șarlatania nu o voi suferi nici în școala populară.

O deosebire însemnată trebuie să atributez instrucțiunii femeilor; vom să ne asigurăm o generațiune cultivată și solidă trebură să educăm înainte de toate femeile.

Cred că și proiectatul Institut pentru educatoarea își va aduce roadele sale.

Ministrul face apoi o escursiono pe terenul economic și constatănd situațiunea cea grea economică, care nu se va ameliora în scurtă vreme, vine la concluziune: că Ungaria nu trebuie să se țină de la un ne-pot face vama cu Austria. Pactul vama după părerea ministrului, e o neapărată condițiune pentru existența monarchiei austro-ungurese. Desființându-se acest pact va urma neapărat distrugerea. Dezvoltarea industriei ungurese e condiționată de existența acest pact.

În cât pentru administrațiune, această mișcare înseamnă decât nimeni cel'are. În sfîrșit trebuie să se facă o reformă radicală și pe terenul administrațiunii.

În urmă ministrul sfîrșesc cu observarea, că cetățenii trebuie să se desbrace de indolența tradițională ca statul să se poată dezvoltă și luă locul cunoscut între statele europene.

Prospectele revanșei franceze.

Ultimul număr al foaiei prusiane „Militär-Wochenblatt“ organul ministrului de război din Berlin publică un articol, care produce o mare senzațiune printre germanii, și care e o critică de înăltărire din giurul Parisului. În acest articol, în care se face o mare lăndă reformelor strategice introduse de Franca, se dîce între altele:

„Privit din punct de vedere strategic, acum încă Parisul a fost transformat într'un lagăr colosal, este de ja-

pare numai, că atunci erau altele de oameni. Bună oră cum a fost și Simeon Crănicuț, de unde ai mai afla acum, — cu credință și cu dragoste cătră biserică și cu bunătate ea acela.

Adeseori mi se dîce: dacă mergi în țeară străină nu te da tare după străini, că străinul ori cum, da tot nu e ca al teu. Adă-iți aminte pe unde vei merge de satul teu și de mine. Și te-voiu ruga de una. Dacă vei merge printre străini, ce ai să învești și căci ajunge domn mare să mă dărești pe Mitru dela cătanie; și mă dărea minia, se mi'l ducă la profont și la pumii.

Și la drept vorbind; când sînt în țeară străină, când nu vîd bătîrîn cu cheia pe spate și mueri cu opreș și vîd oameni, cari nu mă înțeleg, îmi aduc aminte de Simeon Crănicuț și mă rîmă cerea prin inima. Abia apuc, se vîd satul meu și să vîd pe badea Simeon.

Și de cătăori mă vede după o vreme îndelungată își face cruce și mulțimese lui Dumnezeu, și la aju-

compensat desavantajii produs prin mîntinarea frontierilor de Vest ale Germaniei; căci singur Parisul acoperă central vestului și sudului Franței. De aceea nici nu mai pare posibilă afirmarea, că în viitor Parisul nu va putea apăra liniile avant-posturilor înamice acolo, unde se afla în 1870 linia din urmă a trupelor germane de împresurare, și ast-fel comandatul, care s'ar afla în Paris ar dispune de o suprafață de aproape 220 mîle pătrate germane. Pentru comandatul din Paris va fi foarte lesne de a face esiri mari și de a le organiza repede, pe când în prezent în viitor Parisul nu este mai puțin rezistentă, că de altă parte această întărire colosală, executată în sensul cel mai larg, prînde spre apărarea ei un geniu militar, și spre aceasta nu este de ajuns energia dinu Gambetta, care se încearcă a organiza victoria. Noi, Germanii, ne îndom că Franțeii vor avé asemenea geniu și poate că ei s'ar grăbi dacă ar vedea în noiele întăririi din giurul Parisului o garanță contra înfrăngerii lor. Spre a pîtrunde înă în inima Franței nu este trebuință numai de o înfrăngere definitivă a armelor franceze, ci trebuie distrusă și o barieră tare, care se întinde în forma unor întăririi gigantice de-a lungul frontierelor de nord și de est, adică prin singurul loc, pe unde s'ar putea electua un atac din partea Germaniei. Căci nu numai în giurul Parisului se vede ocheii observarea al militarului german întîndu-șe cerul de apărare: pe lîngă noiele lagăre întărite dela Epinal și Belfort, dela Langres și Besançon, lîngă linia dela La Fère și pozițiunea dela Reims, pe lîngă forturile dela Verdun și Toul, mai sînt încă platoul întarît dela Haje, lucrările permanente dela Nancy, care apără Mosela, lagărul întărit dela Dijon și apoi mai spre sud aceluși Lyon.

Acesta îngrădire a Germanilor de întăririle franceze, precum și resumațiunile, ce am dat din articolul publicat de „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ ca răspuns la discursul din Gambetta, care exprima speranța, de-a revede pe frații de care au fost despărții, și face a crede, că relațiunile dintre Germania și Franca nu mai sînt atât de cordiale, precum erau până mai jilele trecute.

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Acasă în țara noastră...

Correspondențe particulare

Alde „Telegrafului Român.“
Budapesta, 15/8 1881. De Redactor. În 12 l. c. s'ar deschi conferința reguloară a învațătorilor de pe teritoriul coroanei St. Ștefan convocată prin cercularul D-lui ministrului de culte d'to 30 Iunie Nr. 12,196.

Înainte de deschidere, comisiunea pregătitoare, constîndtoare din 12 învațătorii convocăți anume de ministrul șef presidiul inspectorului școlar Békely din Budapesta, a preparat o vîrtic, cari au să se practice și o vîrtic, pe reprezentanții aleși de diferite reuniuni, fără de a observa comisiunea cea mai mică scrupuloasă — reprezentanții au fost toți verificați până la cei 5 Români din Transilvania, cari și-au prezentat cererile deosezionatele în limba română. Aceștia după cum aujdm au fost necesități a să se verifice până la cei 5 Români din Transilvania, cari și-au prezentat cererile deosezionatele în limba română. Aceștia după cum aujdm au fost necesități a să se verifice până la cei 5 Români din Transilvania, cari și-au prezentat cererile deosezionatele în limba română. Aceștia după cum aujdm au fost necesități a să se verifice până la cei 5 Români din Transilvania, cari și-au prezentat cererile deosezionatele în limba română.

În ședința primă de constituire, la care au asistat secretarii ministeriali Gónczy și primarul orașului Rath Károly, guvernul era să o pătăsă la alegerea biroului, cu toate că acolo s'edeaau 14 inspectori școlari și 24 profesori, cari erau propozabile de stat, care erau chemați anume ca să scrie presuniunea asupra învațătorilor, confesiunile de față maioritate numai cu 10 voturi.

Fîind biroul constituît, ședința primă s'a încheiat sub presidiul inspectorului școlar Békely.

Nu mai puțin interesant a fost ședința a II-a din 13 August. În ședința aceasta s'a instituit 7 comisuni. Fie-care comisiune consistă din 30 membrii, din cari 10—15 se denumesc de cătră presidiu, iar ceilalți se înșinuesc de bună voie.

Pe Români nici una din comisiunile nu a i interesat tocmai așa de tare, ca intrarea în comisiunea a II-a așa numită „didactică și metodică“, unde între altele ca obiect propus de ministru se află la ordine „modul învățării limbii maghiare în școlile nemaghiare“. Înzădar s'au înșinat Ivan Gavrus și Corchș spre a fi admisi și vor desicși în acea comisiune, căci n'au putut căpăta loc de fanatici, cari se imbulzau să se admisi spre a ne crea dispozițiuni și reguli, fără de a vîe unul din ei cea mai puțină cunoștință de limbul nemaghiare din patrie. Ce vor face comisiunile, ce raporte vor presenta, ce concluse vor aduce, despre toate aceste ne vom ține de detorință a Vo facu un raport special. Pînă atunci detorință a voaste. Ședințele se tin în sala dietei.

Cu privire parte sociala Maghiarii din Pesta și diferitele reuniuni se întrec în împărțirea de favoruri și beneficii cu prețuri scădute pentru de a vîe învațătorii căt se poate de multe lucruri frumoase, de care toată și Români se bucura. X-Y.

Varietăți.

* (Dua nascere Majestății Sale) o Împăratului și Regelui nostru s'ar serbat în biserică noastră din cetate. Serviciul dumnezeesc s'a săvîrșit de cătră Ecclența Sa metropolitului și arhiepiscopului nostru cu asistență numărtoasă.

La 2 care a fost prîns învîrt la Ecclența Sa metropolitului, la care au luat parte alți tîntur autorități bisericești, militari și civile. Sub dî-

Vienna, în Ianuarie 1881.
Iul. T. Mera.

(Cea mai mare punte de peatră) de pe suprafața globului, este lîngă Washington, capitala Statelor-Unite.

Acasă, pînă, sumită Union Arch, este aruncată pe curul apelor dela Cablu John; se face parte dela aceluiași proiect care Washington primese proviziunea sa de apă. Deschiderea sa ură mai puțin de 65 metri și înălțimea nu are de cere, al cărui rădă trece peste 134 picioare.

